

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2017

Ὁ πρό ἑωσφόρου ἐκ Πατρός ἀμήτωρ γεννηθεῖς,
ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ.

Ὅθεν ἀστήρ εὐαγγελίζεται μάγοις,

Ἄγγελοι δέ μετὰ ποιμένων ὕμνοῦσι

τόν ἄχραντον τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

(Κοντάκιον τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου).

Κατὰ τὰς εὐφροσύνους καὶ λαμπροφόρους ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου ἐορτάζει κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἐκκλησία, οὐχ ἥττον ὅμως καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη, γεγονός θεῖον καὶ οὐράνιον, ἐξαίσιον καὶ θαυμαστόν, ξένον καὶ παράδοξον. Ἐορτάζει τό γεγονός τῆς εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως καὶ θεραπευτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἐκκλησία διαλαλεῖ τό γεγονός τῆς διὰ σαρκός Ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόσμον. Ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Θεός, ὁ πλάσας τόν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, ἀνέπλασεν αὐτόν εἰς τό πρό τῆς πτώσεως θεοειδές αὐτοῦ κάλλος διὰ τῆς ὁμοιώσεως Αὐτοῦ αὐτῷ. Ὁ Θεός ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου Αὐτοῦ ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε, ἐγένετο ἄνθρωπος. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1, 14). Ὁ Θεός διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κατὰ σάρκα ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου γεννήσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου εἰς Βηθλεέμ, ἀνεκαίνισε τόν ἄνθρωπον, ἀνέσυρε αὐτόν ἐκ τοῦ βάθους τῆς πτώσεως καὶ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν εἰς τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, κατέστησεν αὐτόν «κοινωνόν θείας φύσεως». (Β΄ Πέτρου 1, 4). Διὰ τὴν προσγενομένην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τοιαύτην δωρεάν καὶ χάριν ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει σήμερον μετὰ τοῦ ψαλμωδοῦ: «λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ,» μετὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ ὃς ἐστι Χριστός» καὶ μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ: «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν» καί: «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε».

Αὐτόπται μάρτυρες τοῦ ἀνηκούστου μυστηρίου τούτου, τῆς ἐνσάρκου δηλονότι παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόσμον, εἶναι ἡ ὑπουργήσασα τοῦτο, ἥτοι ἡ Ἀειπάρθενος, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλλαβοῦσα, κυφορήσασα, κατὰ σάρκα τεκοῦσα καὶ σπαργανώσασα τόν Χριστόν καὶ Ἰωσήφ ὁ πρεσβύτες, ὁ συνοδός αὐτῆς ἀπὸ Ναζαρέτ εἰς Βηθλεέμ διὰ τὴν τοῦ Καίσαρος ἀπογραφὴν, ἀπὸ Βηθλεέμ εἰς τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγὴν καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Ναζαρέτ, ἐξ ἧς καὶ Ναζωραῖος ἐκλήθη. Εἶναι ὡσαύτως ἀπλοῖ ἀγρόται, ποιμένες ἀγραυλοῦντες εἰς τὰ ποιμνία αὐτῶν, προσκληθέντες ἐγγύθεν εἰς θέαν καὶ ἐμπειρίαν τοῦ μυστηρίου δι' ὀπτασίας ἀγγέλων, ψαλλόντων ἐξ οὐρανοῦ τόν ἀγγελικόν ὕμνον: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14). Εἶναι ὅμως καὶ θεράποντες τῆς ἐπιστήμης, μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, ἐρευνηταί τοῦ στερεώματος.

Τούτους ἐκάλεσεν μακρόθεν δι' ἀστέρος ὁ οὐρανός ὡς ἀπαρχήν τῆς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, ἵνα ἐκ τῆς εἰδωλολατρίας τῶν ἀστέρων ἔλθωσιν εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης. Καί ὄντως, οὗτοι εἰς τό ἀπλοῦν καί ἀπέριτον τοῦτο Σπηλαῖον εἶδον ἐκστατικοί «βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. 2, 16) καί ἐπιγνόντες τοῦτο, ἔκυψαν καί προσεκύνησαν ὡς τόν Ἐνανθρωπήσαντα καί κατὰ σάρκα ἐκ Παρθένου Τεχθέντα Θεόν, προσφέροντες τὰ δῶρα τῆς εὐσεβείας αὐτῶν, «χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν» (Ματθ. 2, 11).

Τοιουτοτρόπως διέλαμψεν εἰς τούς ἀνθρώπους ὁ πλοῦτος τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ πτωχείᾳ τοῦ Σπηλαίου καί τῇ εὐτελείᾳ τῶν σπαργάνων. Ὁ Χριστός προσέλαβε τόν ἄνθρωπον ταπεινῶν ἑαυτόν, ἵνα ἐν ἑαυτῷ ἀγιάσῃ καί δοξάσῃ αὐτόν. «Πλούσιος ὢν ἐπτώχευσεν δι' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς τῇ Ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν» (Κορ. Β' 8, 9). Θεός ὢν ἀληθινός, δυνατός καί κραταιός, περιεβλήθη ἀσθένειαν ἀνθρωπίνης σαρκός καί ἐν τῇ μιᾷ ἐν δύο φύσεσι θεανθρωπίνῃ Αὐτοῦ ὑποστάσει «διῆλθεν εὐεργετῶν καί ἰώμενος πάντας τούς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ» (Πράξ. 10, 38).

Τὴν φιланθρωπίαν ταύτην τοῦ Θεοῦ κηρύττει ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἡ Ἐκκλησία, τό Σῶμα τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος, ἀκολούθως δέ σαρκί Σταυρωθέντος ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας καί ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὴν Ἐκκλησίαν ἀφῆκεν ὁ Χριστός, ἵνα διαιωνίξῃ τό εἰρηνευτικόν, διαλλακτικόν, ἀγιαστικόν καί σωστικόν Αὐτοῦ ἔργον εἰς τόν κόσμον. Αὕτη ἐπιτελεῖ καί κηρύττει τό ἔργον Αὐτοῦ εἰς τὰ μέλη αὐτῆς ἀλλὰ καί εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ αὐτῶν ἐκλογῇ δέν δέχονται τό μήνυμα τοῦ Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἐνεργοῦν ἀσπλάγχχνως καί ἀπανθρώπως ὡς ὁ Ἡρώδης πρὸς τόν τεχθέντα Βασιλέα καί τὰ νήπια. Οὗτοι ἀκονίζουν οὐχί τὰ ἄροτρα αὐτῶν δι' ἄρωσιν, οὐχί τὰ δρέπανα διὰ θερισμόν ἀλλὰ τὰς μαχαίρας πρὸς ἀλληλοσπαραγμόν. Δαπανοῦν τόν πλοῦτον τῶν ἀποθεμάτων τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ εἰς συμβατικούς καί μή συμβατικούς ἐξοπλισμούς καί πολέμους, θυσιάζουν ἐκατόμβας ἀθῶν ἀνθρώπων διὰ θηριωδῶν τρομοκρατικῶν ἐνεργειῶν εἰς τό ὄνομα μάλιστα τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἐν ἀγάπῃ διαλέγεται καί πρὸς αὐτούς. Διδάσκει εἰρήνην τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν. Ἀγιάζει τούς ἀνθρώπους, ἡμερώνει τὰ ἦθη αὐτῶν, παραμένει ὁσις καί παράδεισος καί ὁρατὴ φανέρωσις τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Φιλανθρώπως συμμερίζεται τὰ πνευματικά καί ὑλικά ἀγαθὰ αὐτῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Διωκομένη ἀνέχεται, συκοφαντούμενη συγχωρεῖ καί προσεύχεται. Καλεῖ πάντας λέγουσα: «ἔρχου καί ἴδε» (Ἰω. 1, 46).

Τοῦτο πράττει καί ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπὶ τῶν ἁγίων Τόπων, ἡ φυλάσσουσα πάντας τούτους καί δὴ τὴν Κωνσταντίνειον καί Ἰουστινιάνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ. Προσεύχεται ἀπὸ τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου ὑπέρ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εἰρήνης τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί τῆς Ἀγίας Γῆς καί ὑπέρ προόδου, προκοπῆς, θείας εὐλογίας καί σωτηρίας τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῶν Χριστουγέννων, πρὸς δόξαν τοῦ σαρκί Τεχθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Πατρός ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ εἰς τούς αἰῶνας.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2017**

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων